

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra EN AFTENSCENE

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 314. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262320496/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Medens den Lærde med en stærk, men uøvet og raa Stemme ganske simpelt sang disse Riim, sad den unge Pige nedbøiet og, som det syntes, ivrigt beskjeftiget med sin Teen, som om Strængen var uredt; hendes Kinder blussede, et listigt Smil krusede sig over den lille Mund og de fine Næseborer sittede. Da slog Klokken ni paa en nærliggende Kirkes Uhr.

»Det er silde, Klokken er alt ni,« sagde Herr *Oluf Borch*, »hun længes vist efter Hvile, min Skat! og jeg har vel endda utilbørlig trættet Hende med min lange Fortælling!«

»Nei Han har saamæn faaet Tiden godt til at gaae!« sagde *Abigael* og reiste sig. »Ja men hørl at han dog ikke tog den deilige, fornemme og rige Prindsesse! det kan jeg ikke begribe! det er jo næsten fabelagtigt!«

»Saa det kan Hun ikke forstaae?« sagde han smilende, »det forekommer mig dog ret begribeligt. Og desuden takker jeg nu Gud, at det ikke skeete,« lagde han smigrende til, »thi saa havde jeg ikke været den Lykkelige, jeg nu er!«

»Aa jo vist havde Han saa! men Han kjendte ikke dengang sit Bedstel« sagde Jomfruen og rakte ham sin lille, trinde Haand, som han ærbødigt kyssede. »Nu maa han smukt tage tiltakke her!«

Hun greb med disse Ord Lampen paa Bordet og fulgte sin Fæstemand ud i den yderste, store Stue. Men da han nu langsomt skred foran hende henad det siirlige Teppe og nærmede sig til Stolen, hvor hans Kappe laae, bemærkede han i eet af de store, klare, ved Siden af Udgangsdøren hængende Speile, at *Abigael* med smilende Mund og tindrende Øine, idet hun fulgte ham, efterabede hans haltende Gang!